

Дело С-14/07

Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR

срещу

Industrie- und Handelskammer Berlin

(Преюдициално запитване,
отправено от Bundesgerichtshof)

„Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО)
№ 1348/2000 — Връчване на съдебни и извънсъдебни документи —
Липса на превод на приложенията към документа — Последници“

Заключение на генералния адвокат г-жа V. Trstenjak, представено на
29 ноември 2007 г. I - 3371
Решение на Съда (трети състав) от 8 май 2008 г. I - 3401

Резюме на решението

1. *Съдебно сътрудничество по граждански дела — Връчване на съдебни и извънсъдебни документи — Регламент № 1348/2000 — Акт за образуване на производството — Понятие*
(член 8, параграф 1 от Регламент № 1348/2000 на Съвета)

2. *Съдебно сътрудничество по граждански дела — Връчване на съдебни и извънсъдебни документи — Регламент № 1348/2000 — Връчване на документ, изготвен на език, различен от официалния език на получаващата държава-членка (член 8, параграф 1 от Регламент № 1348/2000 на Съвета)*
3. *Съдебно сътрудничество по граждански дела — Връчване на съдебни и извънсъдебни документи — Регламент № 1348/2000 — Връчване на документ, изготвен на език, различен от официалния език на получаващата държава-членка (член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 1348/2000 на Съвета)*
4. *Съдебно сътрудничество по граждански дела — Връчване на съдебни и извънсъдебни документи — Регламент № 1348/2000 — Връчване на документ, изготвен на език, различен от официалния език на получаващата държава-членка (член 8, параграф 1 от Регламент № 1348/2000 на Съвета)*

1. Понятието „документ, който следва да бъде връчен“, посочено в член 8, параграф 1 от Регламент № 1348/2000 за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки, се тълкува, когато този документ представлява документ за образуване на производство, като означаващо документа или документите, чието връчване на ответника, направено в подходящ срок, му дава възможност да се позове на правата си в рамките на съдебно производство в държавата, където документът е изготвен. Подобен документ трябва да дава възможност да се идентифицират по сигурен начин поне предметът и основанията на искането, както и поканата за явяване пред юрисдикция или според естеството на висящото производство — възможността да бъде упражнено право на жалба пред съдебна инстанция. Документи, които изпълняват единствено роля на доказателства и не са абсолютно необходими за разбирането на предмета и на основанията на искането, не са неразделна част от документа за образуване

на производството по смисъла на този регламент.

(вж. точка 73)

2. Член 8, параграф 1 от Регламент № 1348/2000 за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки трябва да се тълкува в смисъл, че получателят на документ за образуване на производство, който следва да бъде връчен, няма право да откаже получаването на този документ, когато към него има приложения, представляващи подкрепящи доказателства, които не са съставени на езика на получаващата

държава-членка или на език на държавата-членка, където документът е изготвен, разбираен от получателя, но които имат единствено функция на доказателства и не са абсолютно необходими, за да бъдат разбрани предметът и основаниято на искането, доколкото този документ му дава възможност да се позове на правата си в рамките на съдебно производство в държавата-членка, където е изготвен.

Всъщност от една страна от проучването на редица разпоредби на Хагската конвенция от 1965 г., на Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 година относно съдебната компетентност и изпълнението на решенията по граждански и търговски дела, изменена с Конвенцията от 26 май 1997 година за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки на Европейския съюз, на Регламенти № 1348/2000 и № 44/2001, както и съобщенията на държавите-членки съгласно член 14, параграф 2 от Регламент № 1348/2000 следва, че осигуряването от ищеца на превод на документа за образуване на производство не се счита за абсолютно необходим елемент от упражняването на правото на защита на ответника, тъй като последният трябва само да разполага с достатъчен срок, който да му позволи да си осигури превод на документа и да организира защитата си.

От друга страна, от самостоятелното тълкуване на понятието за документ за образуване на производство е видно, че подобен документ трябва да съдържа документ или документи, когато те са неразривно свързани, който/които позволява/позволяват на ответника да разбере предмета и обосновката на исковата молба на ищеца, както и наличието на съдебно производство, по време на което той може да се позове на правата си. Обратно, документи, които изпълняват единствено доказателствена функция, различна от предмета на самото връчване, и не са неразривно свързани с молбата, доколкото не са абсолютно необходими, за да бъдат разбрани предметът и основаниято на исковата молба на ищеца, не са неразделна част от документа за образуване на производство по смисъла на тази разпоредба. Националният съд е този, който трябва да провери дали съдържанието на документа за образуване на производство дава възможност на ответника да се позове на правата си, или подателят трябва да бъде задължен да отстрани липсата на превод на абсолютно необходимо приложение.

(вж. точки 52, 56, 64, 65, 69, 75, 78; точка 1 от диспозитива)

3. Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 1348/2000 за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки трябва да се

тълкува в смисъл, че обстоятелството, че получателят на връчен документ се е съгласил в сключен с ищеца в рамките на неговата професионална дейност договор езикът за кореспонденция да бъде този на държавата-членка, където е изготвен документът, не съставлява презумпция за разбиране на езика, но е индиция, която съдът може да вземе предвид при проверката дали този получател разбира езика на държавата-членка, където е изготвен документът, така че той да може да се позове на тези права.

(вж. точка 88; точка 2 от диспозитива)

4. Член 8, параграф 1 от Регламент № 1348/2000 за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки трябва да се тълкува в смисъл, че получателят на връчен документ за образуване на производство не може във всеки случай да се позовава на тази разпоредба, за да откаже получаването на приложения към документ, които не са съставени на езика на получаващата държава-членка или на език на държавата-членка, където документът е изготвен, който получателят разбира, когато

в рамките на професионалната си дейност е сключил договор, в който се е уговорил, че езикът за кореспонденция е този на държавата-членка, в която документът е изготвен, и че приложенията, от една страна, се отнасят до посочената кореспонденция, а от друга страна, са съставени на уговорения език.

Всъщност преводът на приложения може да се изисква, когато съдържанието на този документ, който е бил преведен, е недостатъчно, за да се идентифицират предметът и основанието на искането и по този начин да се даде възможност на ответника да се позове на правата си. Такъв превод обаче не е необходим, когато от фактическите обстоятелства е видно, че получателят на документа за образуване на производството се е запознал със съдържанието на тези приложения. Такъв е случаят, когато той е техният автор или се предполага, че разбира съдържанието им, например защото е подписал в рамките на професионалната си дейност договор, в който се е уговорил, че езикът за кореспонденция е този на държавата-членка, където е изготвен документът, и че приложенията се отнасят до посочената кореспонденция и са съставени на уговорения език.

(вж. точки 90—92; точка 3 от диспозитива)